

הלכה למעשה

מאת הגאון מו"ר הרב ברוך חיים שפלי שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד חייטס

(א"ר"ח להי: **Chazon Ish**). If one is still in the middle of the silent *Shemona Esrai* near the words of 'Vayechulu' when the congregation begins to say it out loud, he should recite it along with them in an audible tone (8). In יאלקי "אלקי" many *Poskim* permit saying it with the *Tzibbur*, as long as he first says the *posuk*, "יהי לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך", (See **Sefer Meor HaShabbos** Vol. 1, p. 493)

After Shemona Esrai. If a person was unable to recite 'Vayechulu' with a *minyan*, the *Mishna Berurah* rules that he should then say it with another person (9). (See, however, **Chazon Ish** להי: חז"ל). If there is no one else to say it with, he should recite it alone, however, he should have in mind that he is not saying it as a witness, rather he is just reciting a *posuk*.

During Kiddush. When a person recites *Kiddush* at his Friday night meal with the words 'Vayechulu' he should gaze at the *Shabbos* candles (10). In **Sefer Shemiras Shabbos Kehilchoso** (מז-לא) it is brought down that it is preferable to say these words from a *siddur* or *bencher*, since he is exempting others with *posukim*. Many have the custom to stand for 'Vayechulu' even if they sit for the rest of *Kiddush* - see *Mishna Berurah* (רעא:מו).

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Select Halachos Relevant to Shabbos Bereishis

Reciting Vayechulu. The *Gemara* (1) relates the following: "Whoever prays on the eve of Shabbos (Friday night) and recites 'Vayechulu' is considered Hashem's partner in Creation ... that person's has two escorting angels who place their hands on his head and declare: 'Your deliberate sins are gone and your unintentional sins will be atoned.'" Based on these words of *Chazal*, it is customary to recite 'Vayechulu' three times (2) on Friday night:

- 1) In the text of *Shemona Esrai*. (א"ר"ח רסח:א)
- 2) After *Shemona Esrai* together with the Congregation (ז:ס:ז).
- 3) During *Kiddush* (רמ"א א"ר"ח רעא:י).

The **Ritva** (3) and the **Tur** (4) compare this recitation of 'Vayechulu' to giving testimony (עדות) on the creation of the world. Therefore, it is required to be said standing, audibly and together with others (5). It is also preferable to be said together with a *minyan* or at least with one other person (6).

In Shemona Esrai. The **Biur Halacha** writes (7) that one should slightly hasten his silent *Shemona Esrai* if, by doing so, he will be able to say 'Vayechulu' together with the rest of the

בין הריחיים - תבלין מדף היומי - ראש חודש איקרי מועד

it is יותר than a מועד. *pasakens* that although *Rosh Chodesh* is called a מועד. However, there is a מנהג טוב. The **Rema** adds that if the מנהג is to do certain types of work, but not others, we follow the *minhag*. The **Tur** (שם) brings the reason that because the women didn't want to give up their jewelry during the *Hashem* rewarded them with the opportunity to observe *Rosh Chodesh* more than men.

that ר' יהודה the מועדים are כנגד ג' אבות = פסח, because it says, *loshi* = יעקב, and איל יצחק was from מתן תורה that was blown at שופר because the שבועות = יצחק. and this took place on *Pesach*. *Sukkos* because it says in the *pasuk* "ולקמנהו עשה טובות", and the twelve השנה were given to the twelve sons of Yaakov, When the *Shevatim* sinned at the עגל, it was taken away from them and given to the women.

The **Tur** brings another explanation from his brother יהודה that ר' יהודה the מועדים are כנגד ג' אבות = פסח, because it says, *loshi* = יעקב, and איל יצחק was from מתן תורה that was blown at שופר because the שבועות = יצחק. and this took place on *Pesach*. *Sukkos* because it says in the *pasuk* "ולקמנהו עשה טובות", and the twelve השנה were given to the twelve sons of Yaakov, When the *Shevatim* sinned at the עגל, it was taken away from them and given to the women.

The **Tur** who brings a מדרש פסיקתא which says, *והנחש היה ערום* - Animals in general do not desire to live beyond their biological capabilities. A bear does not aspire to be a lion for it is endowed with different tools for living. There are 2 exceptions to the rule: The *nachash* and Adam himself. The very existence of the *nachash* (snake) toppled barriers of identity - that *nichush* was destructive in creation and ultimately led to a different definition of creature limitations, the end of life. Man uses the same *nichush* to create and expand knowledge. But his role is not destructive - he is to use his abilities to expand the world based on his unselfish awareness of his capabilities."

which is also an *ארת*, so before we recite *Musaf* and mention the special קרבן מוסף which is an *ארת*, we remove our other *ארת*, which is our *Teffilin*.

הוא היה אומר

R' Nissan Az"l (Limudei Nissan) would say: "ועתה אנכי אומר רבי יוסי: בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם מקניט את תבירו - יודד עמו לחייו. אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, קלל את הנחש - עולה לגג מזונותיו עמו, יודד למטה - מזונותיו עמו, ע"כ. הרי הנחש נתקלל שבכל מקום בו יהיה יהיו מזונותיו מצויין לו. והק' החדושי הדי"ם מה קללה היא זו, הלא תמיד מזונותיו לפניו? וכן אמרו חז"ל (ברכות נו, א): 'הדואה נחש' בהלום - פרנסתו מזונתו לו', ע"כ. ופי' רש"י 'כנחש שעפר' לחמו ומצוי לו בכל מקום, וצ"ב מה קללה היא זו להנחש.

A Wise Man would say: "Every baby bears a message that *Hashem* is not yet discouraged of man."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

* Improve your connection with '7 all the time! ... (SIGN TOO!)

103,902+ apprx verifiable signatures 855-400-5164 Text 954-777-8349 kvodshomayim.org

לענין ר' אריה לייבש ב"ר פינחס לפשיטץ ז"ל נפטר ב' ו' תשרי תשס"ג ונחא לשמועו צדורה בערוך חזיים

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ווענו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

Monsey Edition

מולד חודש תשנ"ג
דעסטאג (אום)
9:44 AM
7 מ' חלקים

שבת קודש פרשת בראשית - כ"ז תשרי תשפ"ג
Shabbos Parshas Bereishis - October 22, 2022

הדלקת נרות שבת - 5:49 | זמן קריאת שמע / מ"א - 9:22 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:58 | סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:52
זמן לתפילת מנחה גדולה - 1:01 | שקיעת החמה שבת קודש - 6:05 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 6:55 | צאה"כ / לרבינו תם - 7:17

טוב התבלין

ויאמר ה' אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי ... (ד-ט) - בנתיבות התוכחה
פרש"י: אי הבל אחיך - להכנס עמו בדברי נחת, אולי ישוב ויאמר אני הרגתי וחטאתי לך: לא ידעתי - נעשה כגונב דעת העליונה. מקרא זה הלאו מעורר תמיה, וכי הוצרך הקב"ה לדרוש בקין אודות שלומו של הבל? והרי הכל גלוי וידוע לפניו! ולזה בא רש"י ופידש שוהיה זה 'כדי להיכנס עמו בדברי נחת', והיו באלו הדברים מטרה להמשיך לבו לקרבו 'אולי ישוב ויאמר אני הרגתי וחטאתי לך'.

האחד שרש"י מיישב את כוונתו של הקדוש ברוך הוא, יכולים גם אנו ללמוד מכאן פרק במשנת התוכחה. לדעת האריך יתנהג האדם כשמבחבן בנפש החוטאת העוברת בשאט נפש על אחת ממצוות השם. בכגון דא הלאו מתעורר רוח קנאה בהאיט הרואה, וחפץ הוא תיכף להוכיח את החוטא בדברים קשים כגידים, בחשבו שזוהו חיובו בזה השעה, אולם רש"י מודיעו שאכן ישנם מקרים שבהם הצדק עמו, אולם לא כל המקרים שווים, ועל כן מוטל עליו להשהות את ההלטתו, ולעמוד תחילה על מהותו של החוטא.

כי זאת מוטל על המוכיח לדעת, שישנם מקרים שהחוטא אינו מודע כלל לחומרת מעשיו, ואז אסור לגעור בו ולהכאיבו כל עוד שלא הודיעו לו מתחילה את חומרת מעשיו. וגם אם אכן מדובר במי שחוטא בידועין, מן הראוי ללמד עליו וכות, כי על פי הדבר אין החוטא נכשל בחטאו מרוע לבבו, אלא סיבות שונות מכריחות אותו לכך, וגם אם תווי פניו אינם מוכיחים זאת, אין בכך ראייה שבשאט נפש הפיד את חובתו, כי תווי פניו של אדם אינם עדים נאמנים על המתחולל בפנימיות נפשו, וכמאמר הכתוב

עדותיך אתבונן

ויאמר ה' אלקים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גהנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך ... (ג-ד) - בביאור קללה הנחש

אנתא בגמי (יומא עה, א): 'אנתא, אמר רבי יוסי: בוא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם מדת בשר ודם מקניט את תבירו - יודד עמו לחייו. אבל הקדוש ברוך הוא אינו כן, קלל את הנחש - עולה לגג מזונותיו עמו, יודד למטה - מזונותיו עמו, ע"כ. הרי הנחש נתקלל שבכל מקום בו יהיה יהיו מזונותיו מצויין לו. והק' החדושי הדי"ם מה קללה היא זו, הלא תמיד מזונותיו לפניו? וכן אמרו חז"ל (ברכות נו, א): 'הדואה נחש' בהלום - פרנסתו מזונתו לו', ע"כ. ופי' רש"י 'כנחש שעפר' לחמו ומצוי לו בכל מקום, וצ"ב מה קללה היא זו להנחש.

ותי החדושי הדי"ם חז"ל: "אך הקללה היתה כך, שהורחק כל כך מן הקדושה עד כדי כך שנמנע ממנו האפשרות שיצטרך אך פעם לשאת עיניו אל השמים לבקש את מזונו, כדרך בראים אחרים המחפשים את מזונותיהם ונושאים עיניהם לאשמימה לבקש מזונם מן השמים, כמו שנאמר (תהלים קד, כא): 'הכפידים שואגים לטרף' וגו' ובתיב (שם קמו, ט): 'נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו', אבל את קולו של הנחש

עדותיך אתבונן
לפניו מאת זרוב אברהם ונחא
בשמינין שליט"א, בעלמל שיהא אברהם

מאת הגה"צ רבי גמליאל הכהן רביעובין שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים עירודק

שמואל-א, טז, ז) 'כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב, בנוסף יש לתלות שגם אם בשעת מעשה עבר על חטאו בלב שלם, התפקח לאחד מכן, ומאז נשבר לבו לחסיסים על אשר לא היה ביכולתו לכבוש את יצרו ולעמוד על משמרתו, והינו מלא דרטו, ועל אף שאין בדברים אלו טעם לפוטור מן התוכחה מכל וכל, מכל מקום הוא טעם מספיק שלא להוכיחו בדברים קשים כגידים, כי אם בדברים רכים, בצדוק דברי חיובו כדי שלא ישוב עוד לכיטלה, כי זאת עלינו לדעת, שגם אחר שהחוטא מכיר באיזולתו, עוד יחפץ להצדיק את עצמו, ובפרט כשמדובר בחטאים הכרוכים בניסיונות קשים, הרי יש לו פתחון פה להצדיק את עצמו מאד, שהתקשה מאוד לעמוד באלו התנאים שבהם ניסוהו היצר, ועתה אם אחר שהפסיד במלחמת היצר ולבו נשבר בקרבו עוד יבוא המוכיח ויברר עמו קשות, עלולים הדברים לעורר בו חימה גדולה, כי לא די לו בזה שגידו עליו יצר הרע גדול ואין לו תנחומים, עוד מוסיפים מלה למכתו, וזו אשר תגרום לו להשיב מלחמה שערה, ויאמץ את לבבו להצדיק את עצמו הלילה, ומומן מאליו שכתוצאה מכך ישאר במצבו הידוד ולא יתאוה עוד לתשובה, ומי יודע אם לא יתדרדר הלאה ר"ל.

ככה נהג הקב"ה עם קין, הוא לא גער בו על אשר הרג את הבל אחיו, רק שאלו אי הבל אחיך? כי על אף שקין ידע היטב חומרת מעשיו, היו יכולים לתלות בשבעת מעשה לא היה ביכולתו לעצור ברוחו, אבל לאחר מעשה הינו מתחרט על מעשיו, ועל כן לא רצה הקב"ה להוכיחו בדברים קשים, ורצה שקין בעצמו יפריש צערו ויתודה על חטאו. ורק אחר שקין לא הודה, ועוד עשה עצמו כגונב דעת העליונה, דיבר עמו הקב"ה קשות ואמר לו 'מה עשית' וגו' (להלן פסוק י) ואלו הדברים פעלו את פועלתו ונתעורר על ידם לתשובה.

הקב"ה אינו חפץ כלל לשמוע, בבחינת קח לך את שלך והסתלק לכל ארץ ולבל אשמעך עוד', עכ"ל. הרי חוינו מדבריו, דהא דאנו צריכין לבקש מאת הקב"ה ולסמוך ולבטוח בו שימנן לנו פרנסתנו מדי יום ויום, אינו קללה כלל, ואדרבה הרי הוא ברכה גדולה, והנחש נתקללה שאין לה שום שייכות עם קוב"ה.

ומטעם זה אמרה הגמ' דהמן ידר רק בכל יום, דאיאת שם (עו, א): 'שאלו תלמידיו דרבי שמעון בן יוחי: מפני מה לא ידר להם לישראל את פעם אחת בשנה? אמר להם: אמשול לכם משל: למה הדבר דומה - למלך בשר דם שיש לו בן אחד. פסק לו מזונותיו לפעם אחת: בשנה, ולא היה מקביל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. עמד ופסק מזונותיו בכל יום, והיה מקביל פני אביו כל יום אף ישראל, מי שיש לו ארבעה וחמשה בנים היה דואג ואומד: שמא לא ידר מן למחר ונמצאו כולן מתים ברעב, נמצאו כולן מכוונים את לבם לאביהן שבשמים', ע"כ.

הרי ביאר לנו רבי שמעון בן יוחי להתכלית בזה שירד המן בכל יום, כדי שבכל יום ויום יקבילו בני' פני אבינו שבשמים. אבל אילו היה יורד המן רק פעם אחת בשנה, לא היינו מקבילים פניו ח"ו, והיינו כנ"ל, שזה שאנו צריכין לקבל פני אבינו שבשמים בכל יום הוא ברכה גדולה! וזה מה שאנו צריכין ללמוד מקללת הנחש, שלמשיג פרנסה גדולה כל כך, אפשר שיפסיד האדם בטוחונו בהש"ת, ואין לך קללה גדולה מזו!

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.clickstforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunus and Crushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

ויאמר ה' אלקים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ... (ב-ב)

Our Sages teach us that *shidduchim* are orchestrated by *Hashem* alone. In other areas of life, we are meant to put in our full *hishtadlus*, and when *Hashem* sees our efforts, only then does He bless our actions. However, when it comes to *shidduchim*, the **Vilna Gaon ז"ל** writes, "בזה יש לבטוח בה" - we are to put our total trust in *Hashem*. It is quoted in the name of **R' Shlomo Zalman Auerbach ז"ל**, that this means regarding *shidduchim*, the minimum amount of effort suffices. What is the minimum effort? Contemporary *Rabbanim* have explained that it is enough to call a few *shadchanim* (matchmakers) and remind them periodically of a child or sibling "in the *parsha*." In *shidduchim*, it is already obvious that *Hashem* is behind the scenes. We don't need to conceal the miracle by putting in extra effort.

Rabbi David Ashear (Living Emunah) adds that although some people get married right away and for others it takes years, however, that is all by design - it is *hashgacha pratis* - Divine Providence. People who are older and single should not feel guilty that they are not married. They mustn't be upset at other people for not helping them enough, because when the time comes for a person to get married, it is not up to other people - *Hashem* always makes it happen.

When the **Beis Halevi, R' Yosef Dov Halevi Soloveitchik ז"ל** was a young man in search of a *shidduch*, he went to learn in the esteemed *Volozhiner Yeshiva*, which was then headed by his mother's uncle, **R' Itzele Volozhiner ז"ל**, son and successor to the founder of the *Yeshiva, R' Chaim Volozhiner ז"ל*. R' Itzele, recognizing the inherent genius and promise of his nephew, decided that no ordinary *shidduch* would be good enough for him. Thus, he looked out for him continuously and, of course, did everything possible to help his nephew find a suitable match.

R' Yoshe Ber, as he became known, was quite an extraordinary scholar and many matches were proposed with daughters of some of the greatest *Rabbanim* and *Gedolim* of the generation. Likewise, proposals were made involving daughters of very wealthy men - businessmen who could support the well-known prodigy in his studies so that he might realize his full potential and grow into one of the *Gedolei Hador*. For one reason or another, none of these proposals ever worked out.

R' Itzele kept a keen eye out for the welfare of his nephew and this frustrated some of the local matchmakers who could not seem to find just "the one" that the boy's uncle would approve of. At one point, a clever *shadchan* who had proposed several matches approached the *bochur*, Yoshe Ber, directly and suggested a *shidduch* with the daughter of a simple baker. The girl was only 12 years old (not an uncommon age for marriage in those days) and was exceptionally short, even for her age. Neither lineage, wealth, nor beauty - qualities mentioned in the *Gemara* (תענית כו) for an ideal *shidduch* - seemed to be part of the package that was currently being proposed. When he heard about the match, R' Itzele was naturally opposed to it and felt that his nephew could do better. Much better.

Nevertheless, after hearing about the girl's exceptional virtues, young Yoshe Ber consented to the match in principle. But he insisted on actually seeing the girl in question before agreeing to the match, for the *halacha* tells us that it is forbidden to marry a woman without first seeing her. The *shadchan* wasn't expecting such a request from the young *Talmid Chacham*. He decided to arrange to have the girl stand on a stool near a window and set her to work rolling dough for noodles, in an attempt to make her appear taller than she actually was. He told the *yeshiva bochur* to walk by the window at an exact time and he would be able to look at her. When Yoshe Ber passed by and saw the girl working vigorously, he remarked with satisfaction, "Seems to be a *balabusta*!" The *shidduch* was summarily concluded.

When his uncle R' Itzele was informed that his nephew had taken matters into his own hands and had actually concluded the *shidduch* with the daughter of an ordinary baker, he was shocked. With a loud sigh, he banged down hard on the table and called out, "*Mazel Tov! Ribono Shel Olam, Du Hust Gevunnen* - Master of the World, You won!"

תורת הצבי על הפטרות **A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTARAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN**

Chazal state that with ten utterances the world was created as a way of enabling the concept of 'שכר ועונש' - reward and punishment (*Avos 5:1*). The full meaning of this is well beyond our meager understanding, yet the basic idea is that contained within each utterance is a unique aspect of *Hashem's* glory, which is its very root. Thus, extolling *Hashem's* glory is at the root of all things in the world and the very existence of the world hinges on that being recognized.

This concept is alluded to in the words of *Yeshaya HaNavi* where he prophesies, "*I am Hashem, that is My name; I will not yield My glory to another...*" While this unequivocal declaration underscores the importance of *Hashem's* glory in the world, is it possible to say that His glory is present even

in transgressions and the evil things that people do? **R' Nachman M'Breslov ז"ל (Likutei Moharan)** explains that indeed an aspect of *Hashem's* glory is present even in things that may appear contrary to His Divine will. In fact, even the "filthy places" and temples of idolatry also need to obtain life-force from *Hashem* and the impressive structures and civilizations – no matter how depraved they may be – are still clear evidence of *Hashem's* glory, for without Him they would never be able to accomplish anything.

Nevertheless, *Yeshaya* makes it clear that even though evil and depravity can "tap into" an aspect of *Hashem's* glory, such a glory has a limit beyond which it will not spread and only through *Klal Yisroel* will the full glory of *Hashem* shine bright.

ויאמר ה' אל קין למה דדה לך ולמה נפלוי פנד ... (ד-ד)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOPMAN ז"ל

מחשבת הלב

The accepted *minhag* in *Klal Yisroel* is to begin reading *Sefer Bereishis* on *Simchas Torah*. In fact, we sell the honor and call the *oleh* "*Chasan Bereishis*." The *Poskim* explain that the reason is so the *Satan* may not have any accusatory prosecution saying that we are now done with the *Torah* and are not revisiting it. Thus, without any procrastination, we embark on a new cycle.

Perhaps we can connect the two with the following *machshava*. The **Vilna Gaon ז"ל** famously says that the word "*Bereishis*" is an acronym for *Bitachon, Ratzon, Emuna, Shalom, Yirah* and *Temimus*. Perhaps we can say that the *Shin* also stands for *Simcha*, as the *Gaon takeh* says this in other places. The message the *Torah* is conveying to us here is that all these *middos* are crucial elements in our *avodas Hashem*. *Simcha*, happiness in our service of *Hashem*, is incredibly critical as it serves as both a catalyst and sets our priorities straight. *Simchas Torah* is declaring our allegiance to the *Torah* through dancing and ecstasy. Thus, we connect and read *Bereishis* insinuating the importance of *simcha* in our lives especially at the outset of the year.

Further on in the *parsha* we are confronted with the story of Kayin and Hevel, in which Kayin is upset about his brother's seeming preeminence and infamously kills Hevel. What led to his "untimely demise"? The *posuk* earlier says that *Hashem* tells Kayin, "*V'lama Naflu Panecha*." A few *posukim* later Kayin kills Hevel. We see from here that although sadness may not be an actual aveira or sin, per-se, the effects that sadness can lead one to are truly terrible, *lo aleinu*. This lesson is imperative to us all at this juncture, as we segue into the new year. If we wish that our children and students serve *Hashem* happily, with *Simcha*, the responsibility lies upon us to show our own excitement and enthusiasm towards *Yiddishkeit*.

Yehi ratzon that we and our progeny serve Hashem b' simcha and forge the relationship that our Creator truly wants with us!

משל למה הדבר דומה

ויברא אלקים את האדם בצלמו בצלם אלקים ברא אתו ... (א-א) **משל**: The *Rav* of a certain town was once asked to rule on the *kashrus* of a chicken with a rare defect. The *Rav*, a learned man, inspected the chicken carefully and ruled that the chicken was kosher. When several local *talmidei chachamim* heard the question at hand, they were shocked, as according to most authorities, the chicken is actually considered *treif*! Soon the town was in an uproar. Many people felt the *Rav* should be dismissed, while others argued that such a rare situation was not a sufficient reason to take such a drastic step. Finally, it was decided to bring the matter to the *Posek Hador, R' Yitzchok Elchanan Spector ז"ל*.

R' Yitzchok Elchanan analyzed the matter and indeed found it to be *treif*. Still, he felt it was unfair to dismiss the *Rav* from his post for having made such an error. However, he feared, that even if the *Rav* was permitted to remain at his

post, his stature would surely be diminished because of what had transpired. The townspeople would not respect him.

After pondering the situation intensely, R' Yitzchok Elchanan finally sent a telegram to the town stating that the chicken was kosher - only to send another telegram shortly thereafter which read: "Please ignore the previous telegram. I made a mistake; the chicken is *treif*!"

When the townspeople read both telegrams, there was no further question whether the *Rav* should remain at his post. After all, if the *Posek Hador* could make such a mistake, surely their own *Rav*, who was younger and less experienced, could make a mistake as well.

נמשל: Every human being is created "*In the image of G-d*," meaning, that mankind is the closest resemblance of a G-dly image. This must be carefully watched and guarded with the utmost care - especially regarding *Torah* scholars, as their image is even more G-dly than that of an ordinary person.

דרגה יתירה

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO **דרגה יתירה** There is a *Parshas Beraishis* which connects the words "ונדשה הארץ דשא" - "*Let the earth sprout vegetation*," to the *posuk* in *Parshas Emor*, "ועניתם את נפשתיכם" - "*You shall afflict yourselves*," the commandment to fast on *Yom Kippur*. What could possibly be the connection between these two *posukim*?

R' Avraham Shmuel Binyamin Sofer ז"ל (Ksav Sofer) explains that the *posuk* that tells of the earth sprouting forth vegetation is the command for everything in the world to grow and be uplifted. It does not only refer to actual vegetation but to every single thing that grows in this world. Likewise, the highest and most loftiest level that a human being can reach is on *Yom Kippur* when he/she becomes an angel, totally disconnected to the physical world.

This message can be taken one step further. If we examine the different forms of creation, we will see that each one can be raised up to a higher level. A "דומם" (inanimate object) such as earth, can be moved up to the level of "צומח", with a simple seed in the ground. A "צומח" can be raised up to the level of "חי" (living creature) by being eaten by an animal and giving it sustenance. A "חי" can be raised up by being slaughtered and eaten by "אדם" (man) - the next level. Each one has the ability to go one step higher, all except for man. Man has an unlimited potential to raise himself up to greatness.

The *Medrash Raba* tells us that when *Hashem* finished all of His creations, He saw that it was "טוב מאד" - "*very good*." This refers to the creation of man. The word "מאד" and the word "אדם" are comprised of the same letters, to teach us that it is only Man who has the ability to become very, very great. This is the free choice of man. Animals and plants do not share this blessing. We can choose to be like *Hashem* - "אדמה לה" - and go far beyond the physical aspects of being a man.

As we begin a new year, may we all surpass our own goals and aspirations and become the greatest beings that we can.